

Pelastusjärjestys 2 – Takuu voimassa!

Sataman ilta 13.4.2019 Raito Paananen

JOHDANTO

- Tänä iltana jatkamme Pelastusjärjestys-sarjaa. Viime lauantaina Arto puhui parannuksesta, tänään aiheena on usko ja ensi viikolla Arto puhuu pyhityksestä. Tämänkin illan sisältö on pitkälti kristinuskon perusasioita käsittelevää.
- Illan alaotsikko on Takuu voimassa! Onko sulle koskaan käynyt niin, että jokin kodinkone menee rikki juuri kun takuu-aika on mennyt umpeen. Tai et muista onko takuu enää voimassa ja etsit takuukuittia kaikkialta etkä löydä. Nykyaikaiset koneet on hienoja mutta ei kovin kestäviä. Ne on valmistettu kestävämmän vain rajallisen ajan eli usein just takuuajan verran.
- Takuu-aikaa voi nykyisin myös lisämaksusta pidentää vuodella tai parille useassakin kodinkoneliikkeessä.
- Olen luullakseni löytänyt selvityksen sille, miksi koneet menee rikki heti takuuajan jälkeen. Tämä selitys löytyi kyllä yhdestä satukirjasta ja epäilen vielä pitääkö se paikkaansa. Kuka tuntee venäläisen satukirjailijan Eduard Uspenskin, joka on kirjoittanut satukirjan Takuumiehet. Takuumiehet ovat pikkuruusia huoltomiehiä, jotka asuvat erilaisissa koneissa niiden takuuajan. Heidän tehtävänä on pitää laitteet moitteettomassa kunnossa. Takuuajan umpeuduttua he palaavat tehtaalle ja koneet alkaa särkyä.

PELASTUKSESTA

Jeesus on pelastuksemme takuumies

- Mennäänpä todellisuuteen ja Raamatun totuuksiin. Me ihmiset olemme menneet rikki, vaikka alun perin ihminen luotiin kaikkivaltiaan Jumalan kuvaksi ja täydelliseksi. Syntiinlankeemuksessa ihmisen suhde Jumalaan meni rikki. Aatami ja Eeva tekivät vastoin Jumalan tahtoa ja lymysivät pensaaseen piiloon peläten Luojaansa. Langenneessa maailmassa meissä ihmisissä on myös paljon sisäistä rikkinäisyyttä, joka voi ilmetä elämämme eri osa-alueilla, mm. tunne-elämässä, suhteessa muihin ihmisiin ja elämään.
- Mutta Jumala järjesti tähän takuumiehen, joka tuli korjaamaan sen mikä on rikki mennyt. Ja hän on Jeesus Kristus, joka tuli asettamaan ennalleen suhteemme Jumalaan. Jos otamme hänet vastaan ja hän saa asua meidän sisimmässämme, hän huoltaa ja korjailee meitä kuntoon. Ennen kaikkea hän takaa meille syntien anteeksiantamuksen, pelastuksen ja lupauksen iankaikkisesta elämästä hänen yhteydessään.
- Jeesuksen antama takuu on paras mahdollinen, se on hänen puoleltaan aina voimassa, aina iankaikkisuuteen saakka. Vikamme on kerran korjattu ristipuulla. Ja mikä parasta, kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen meidät tehdään kokonaan uudeksi luomukseksi.
- Jeesuksen antama takuu on häneen uskoille ilmainen. Mutta Jeesukselle se maksoi täällä maan päällä kaiken eli hänen henkensä.

Miten ihminen voi pelastua?

- Miten tämä takuu sitten vastaan? Yksinkertaisesti uskomalla Jeesukseen. Raamatussa on tästä monta kohtaa, tutuin niistä löytyy Johanneksen evankeliumin 3. luvun jakeesta 16:

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä (Joh. 3:16).

- Jumala myös tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat. Hän haluaisi, että helvetissä ei olisi yhtään ihmistä ja että taivas olisi täynnä ihmisiä!

Jumala ei halua yhdenkään ihmisen joutuvaan kadotukseen, vaan hän tahtoo, ”että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1. Tim. 2:4).

- Uskonpuhdistaja Martti Luther kiteytti hyvin ihmisen pelastumisen: Ihminen pelastuu yksin uskosta, yksin armosta, yksin Kristuksen tähden ja yksin kirjoituksista eli Raamatun sanan varassa. Siihen usein lisätään, että siitä kunnia on yksin Jumalalle.
- Yksin uskosta: Lutherin mukaan yksin usko riittää siihen, että ihminen kelpaa Jumalalle. Usko on luottamusta Jeesuksen sovitustyöhön ja valmiutta tarttua Jumalan tarjoamaan armon lahjaan.
- Yksin armosta: Ihminen pelastuu kokonaan Jumalan armon vuoksi, ei omien tekojensa ansiosta. Jumala ei aseta ihmiselle ehtoja, vaan antoi poikansa tekemään sovitustyön ihmisen puolesta.
- Yksin Kristuksen tähden: Jeesus Kristus, hänen toimintansa ja opetuksensa on uskon ja pelastuksen lähtökohta. Jeesus otti kantaakseen syntimme, etteivät ne enää erottaisi meitä Jumalasta.
- Yksin Raamatun sanan varassa: Raamattu on Jumalan erehtymätön ilmoitus. Se on kaiken uskon, opin ja elämän ylin ohje. Jumala on antanut sen meille siksi, että oppisimme sen avulla tuntemaan Häntä.

Miten voi olla varma pelastumisesta?

- Voiko ihminen olla varma pelastuksestaan? Vastaan tähän, että sinä voit olla varma pelastuksesta siksi, että ei se ei ole riippuvainen sinun teoistasi, tunteistasi tai kokemuksistasi. Se perustuu yksin armoon, Kristuksen työhön, sen vastaanottamiseen ja siinä pysymiseen. Pelastusvarmuuden perustana on kolme tekijää: Jumalan sana, Jeesuksen työ ja Pyhän Hengen todistus.
- Jumalan sana ja sen lupaukset ovat totta ja ne ovat aina voimassa. Se on se kirjoitettu takuutodistus, joka kannattaa pitää esillä ja jota kannattaa lukea. Siinä ei ole viimeistä voimassaolopäivää vaan se pysyy iäti. Jumalan sana kehottaa meitä rohkeasti pitäytymään siinä tiedossa, että olemme Jumalan lapsia Kristuksen tähden ja että meitä odottaa iankaikkinen elämä.

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. 1. Joh. 5:13

- Kristuksen ristiuhri riittää täydellisesti pelastukseksenne. Kuolemalla ristillä Hän sovitti kaikkien ihmisten kaikkina aikoina tekemät kaikki synnit. Nousemalla kolmantena päivänä kuolleista Hän osoitti ja vahvisti valtansa yli synnin ja kuoleman. Tämän epäileminen on Kristuksen ristin vähättelyä. Me emme voi teoillamme lisätä mitään Kristuksen ristin työhön emmekä ottaa siitä mitään pois.
- Pyhän Hengen todistus: Kun olet antanut elämäsi Jeesukselle, olet uudestisyntynyt ja sinussa asuu Jumalan Henki, voit olla varma siitä, että olet matkalla taivaaseen. Pyhä Henki vaikuttaa sinussa sisäisen kokemuksen Jumalasta ja siitä, että olet hänen lapsensa.

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä, joka saattaisi teidät jälleen pelon valtaan. Olette saaneet Hengen, joka antaa meille lapsen oikeuden, ja niin me huudamme: »Abba! Isä!» Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. Room 8:15-16:

- Jumala haluaa antaa meille tämän Pyhän Hengen todistuksen ja avata ymmärryksen siitä, että me todella olemme Jumalan lapsia ja mitä kaikkea tähän lapseuteen liittyy. Tämä voi olla uskovassa pitkäkin prosessi eikä aina ihan helppokaan ja siihen voi vaikuttaa monet tekijät. Jos olet uskossa mutta jotenkin epävarma pelastuksestasi, rukoile että Pyhä Henki antaisi sinulle siitä täyden varmuuden.

Miten varma olet pelastumisestasi?

Millä perusteella olet vakuuttunut siitä, että olet pelastunut?

Jos olet asiasta epävarma, miten voisit vahvistaa omaa pelastusvarmuuttasi?

Mitä sinun elämässäsi merkitsee se, että olet Jumalan lapsi?

Kerran pelastettu, aina pelastettu?

- Lupaus pelastuksesta on siis Jumalan puolelta voimassa. On sanottu, että uskovat ihmiset ovat ikään kuin laivassa, jonka saapuminen määräsätamaan on aivan varmaa. Laiva symboloi usein myös seurakuntaa.
- On kuitenkin todettava, että me voimme hylätä tarjolla olevan pelastuksen lopullisesti ja hypätä pois kyйдistä, kääntää tietoisesti selkämme Kristukselle, torjua kaikki Jumalan sanan lupaukset ja paaduttaa sydämemme kuulemasta enää Jeesusta ja uskomasta häneen. Tämä paatuminen ei tapahdu helpolla, mutta voi tapahtua uskovan elämässä salakavalasti ja vähitellen. Siis kerran vastaanottamansa lupauksen pelastuksesta voi kyllä heittää menemään.
- Uskon kuitenkin vahvasti niin, että Jumalan hyvyys vetää meitä takaisin hänen yhteyteensä ja parannukseen. Raamatussa sanotaan, että kateuteen asti Jumala halajaa sitä henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan.
- On lohdullista tietää, että edes Jeesuksen kieltäminen heikkona hetkenä vie ihmistä pysyvästi pois hänen yhteydestään, jos sitä katuu ja haluaa tehdä siitä parannuksen. Otan siitä yhden esimerkin Raamatusta eli Pietarin.
- Opetuslapsi Pietari kielsi pelosta hiilivalkealla 3 kertaa Jeesuksen. Hän sai uuden mahdollisuuden, kun ymmärsi tehneensä väärin ja katui sitä, itki katkerasti. Mies, joka oli ollut Jeesuksen seurassa ja hyvin lähellä häntä 3 vuotta ja uhonnut voimansa tunnossa kaikenlaista. Jeesus kuitenkin tiesi ennalta Pietarin heikkouden ja lankeamisen ja oli ylösnousemuksensa jälkeen valmis kutsuma hänet takaisin yhteyteensä järven rannalla nuotion ääressä. Ainoa ehto joka Jeesuksella oli Pietarin paluulle, oli ”Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua”. Jeesus kysyi sen 3 kertaa, yhtä monta kertaa, kun Pietari oli Herransa kieltänyt. Lopulta Pietari joutui murheellisena toteamaan Jeesukselle, että tämä tiesi kaikki ja että oli Pietarille rakas. Pietari sai kieltämisensä anteeksi ja armon alusta. Hän sai tehtävän ruokkia Jeesuksen lampaita eli opetuslapsia ja myös tehtävän vahvistaa veljiään. Hänestä tulikin alkuseurakunnan keskeisiä pylväitä. Lankeemuksen, Herransa kieltämisen katkeran kokemuksen kautta hän vahvistui tuli siksi kallioksi, jonka nimen Jeesus hänelle antoi.

- Onko sitten sellaisia syntejä, joita ei saisi anteeksi? Raamatussa on vain yksi asia, josta Jeesus itse puhuu anteeksiantamattomana tekona. Tämä asia on Pyhän Hengen pilkka.

Jeesus sanoo: Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa. Matt. 12:32

- Tämän Jeesus sanoo tilanteessa, jossa hän on juuri parantanut miehen, joka oli sokea ja mykkä ja jota vaivasi paha henki. Jeesus siis vapautti miehen Saatanan vallasta. Kutenkin fariseukset syyttivät, että Jeesus teki sen Saatanan voimalla, eli että Jeesuksessa oli Jumalan Hengen sijasta paholaisen henki. Vaikka fariseukset tunsivat Jumalan sanan ja vanhan liiton säädökset hyvin tarkkaan ja saivat selvän todisteen Jumalan Hengen toiminnasta, eivät he halunneet sitä uskoa.
- Jeesuksen mainitsema Pyhän Hengen pilkka on vakava asia. Kyse ei kuitenkaan ole yksittäisestä lankeemuksesta, joka tehdään ehkä pikaistuksissaan vaan pysyvästä kääntymisestä pois Jumalasta niin, että on valmis selittämään Jumalan Pyhän Hengen työn ja puheen paholaisen työkse ja julkisesti häpäisemään sen. Tällaista ihmistä ei Jeesuksen mukaan voi enää auttaa. Mutta lopulta vain Jumala tietää jokaisen ihmisen sydämen tilan.
- Jos sinä pelkää, oletko tehnyt jotain sellaista mistä tässä Raamatun kohdassa puhutaan niin et ole tehnyt siksi että omatuntosi sinua siitä muistuttaa. Ihminen, joka on lopullisesti paatunut ja kääntynyt pois Jumalasta, ei edes ajattele sitä mitä on mahdollisesti tehnyt Jumalaa ja hänen henkeään vastaan. Jos siis omatuntosi sinua vaivaa tässä asiassa, voit olla turvallisella mielellä ja kääntyä Kristuksen puoleen ja syntisi annetaan sinulle anteeksi.

Oletko joskus omassa elämässäsi kokenut, että et saisi jotain syntiä anteeksi? Miten olet saanut varmuuden siitä, että syntisi on annettu anteeksi?

Mitä ajattelet Pyhän Hengen pilkasta? Oletko joskus kohdannut asiaa omassa elämänpiirissäsi?

Miten meidän uskovina tulisi suhtautua ihmisiin, jotka pilkkaavat Jeesusta ja Pyhää Henkeä?

USKOSTA

Mitä usko on?

- Nykysuomen sanakirja määrittelee, että ”Usko on tietoon perustumaton vakaa käsitys jostakin”. Määritelmä on mielenkiintoinen, mutta ei mielestäni pidä paikkaansa kristillisen uskon kohdalla. Kristillinen usko perustuu tietämiseen, se perustuu Jumalan ilmoitukseen itsestään ja niihin historiallisesti päteviin tietoihin, jotka on kirjoitettu Raamatun kirjoihin.
- Pelastava usko on kuitenkin enemmän kuin tietoa. Se on jatkuvaa luottamista ja koko elämän rakentamista sen tosiasian päälle, että Jumala on sovittanut maailman synnit pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Usko on siis myös toimintaa, ei vain tietoa. Ja usko koskee ihmistä kokonaisvaltaisesti, ei vain järkeä, tahtoa tai tunteita.
- Raamattu itse määrittelee uskon suoraan vain yhdessä paikassa eli heprealaiskirjeen 11. luvussa. Otan sen tähän sekä vanhan että uuden käännöksen mukaan.

Mutta usko on luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy. KR 33/38 Hepr 11:1.

Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, sen näkemistä, mitä ei nähdä. KR 92 Hepr 11:1.

- Usko on siis todellisuutta, joka tuo tulevaisuuden todeksi tähän hetkeen. Se on sen todellisuutta, että kerran pelastumme. Me saamme siis uskoa omistavamme Jumalan sanan lupauksen mukaan vanhurskauden, armon ja pelastuksen, vaikka niiden lopullista toteutumista emme vielä näekään.
- Uskon olemus on siis eteenpäin ja tulevaisuuteen ojentuva, mutta se vaikuttaa sekä menneisyyteemme, nykyisyyteemme että tulevaisuuteemme. Menneet syntimme on pyyhitty pois, ylösnoussut Jeesus elää ja hän on kanssamme joka hetki lupauksensa mukaan ja meillä on lupaus siitä, että elämä jatkuu kuolemankin jälkeen.
- Ojentautumisesta mulle tulee mieleen kuva mäkihyppääjästä, joka ponnistaa valmentajan merkin saatuaan hyppyriltä ylöspäin ja eteenpäin näkemättä montun pohjalle ja lähtee lentoon sen varassa, että ilma häntä kantaa eteenpäin. Niin mekin voimme lähteä liikkeelle Jumalan lupauksen varassa.
- Heprealaiskirjeen 11. luku tunnetaan erityisenä 'uskon lukuna'. Siinä kuvataan vanhan testamentin uskon sankareita ja miten usko näkyi heidän elämässään. Otan lyhyesti tässä esille uskon esikuvaksi mainitun Abrahamin, jonka usko ja elämä ovat minua usein puhutelleet. Hänen elämänsä monet vaiheet ja uskonsa on koskettava esimerkki lujasta luottamuksesta ja ojentautumisesta sen mukaan.
- Abraham lähti liikkeelle kohti luvattua maata Jumalan lupauksen varassa tietämättä, minne oli saapuva. Roomalaiskirjeessä sanotaan, että "Abraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on sinun jälkeläistesi luku oleva". Abraham uskoi Jumalan lupauksiin ja Jumala katsoi hänet vanhurskaaksi eli Jumalalle kelpaavaksi. Samalla on hyvä muistaa, ettei Abraham ollut mitenkään täydellinen ihminen. Hän puhui puolitotuksia vaimostaan ja ojentautui väärällä tavalla Jumalan lupaukseen jälkeläisestä, kun alkoi hankkia sitä orjattaren kanssa. Usko ei tehnyt Abrahamista täydellistä eikä tee meistä kenestäkään meistäkään täydellistä maan päällä!

Mitä ajatuksia em. heprealaiskirjeen määritelmä (Hebr 11:1) uskosta herättää?

Pohtikaa, mitä ojentautuminen näkymättömän mukaan voisi tarkoittaa uskovan elämässä?

Miten helppo sinun on uskoa Jumalan sanassa oleviin lupauksiin? Miten voisit vahvistaa uskoasi niihin?

Mitä kristillinen usko ei ole?

- Usko ei ole pelkästään kristilliset arvot tai kristillinen maailmankatsomus. Yleisen tason usko Jumalan olemassaoloon ei ole pelastavaa uskoa.
- Usko ei ole pelkkää tunteita tai kokemuksia, vaikka niitäkin kuuluu uskovan elämään ja hyvä on, että kuuluu. Usko ei ole myöskään pelkkää älyllistä järkeilyä.
- Uskoa ei voi puristaa itsestään väkisin eikä sitä voi itse rakentaa haluamistaan palasista. Aika yleinen sanonta on esim. se, että "kukin tulee uskollaan autuaaksi" tai että "Minä uskon mutta en niin kuin kirkko tai seurakunta opettaa". Jos seurakunnan opetus on tervettä ja raamatullista silloin on syytä ottaa koko paketti eikä rakennella omiaan.

- Usko ei ole tosiasioiden kieltämistä. Usko ei myöskään tarkoita sitä, että uskovat ovat muita parempia ihmisiä. Me ihmiset olemme kaikki samalla viivalla ristiltä katsottuna. Kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat vailla Jumalan kirkkautta. Erona on se, että uskova ihminen on ottanut vastaan syntien anteeksiantamuksen.
- Usko ei takaa sitä, että elämässä kaikki menisi hyvin. Me olemme Jeesuksen seuraajia ja meidät on kutsuttu kukin kantamaan omaa ristiämme, mitä se sitten pitääkään sisällään. Menestysteologinen oppi, jossa korostetaan sitä, että uskoa seuraa maallinen menestys ja jos jokin asia elämässä ei tapahdukaan niin kuin ihminen tahtoo tai että tulee vastoinkäymisiä ja sairauksia johtuu siitä, että ihmisellä ei ole tarpeeksi uskoa, ei ole tervettä kristillistä oppia vaan siinä lasketaan ihmisen päälle ylimääräisiä taakkoja.
- Uskon määrä ei ole ratkaisevaa vaan sen kohde. Uskon määrällä ei ole merkitystä ihmisen pelastuksen kannalta, tärkeintä on sen kohde, Jeesus Kristus. Pelastukseen riittää heikkokin usko eikä sitä pidä kenenkään väheksyä. Paavali kehottaa Roomalaiskirjeen 14. luvussa seurakuntaa hoivaamaan heikkouskoista. Tämä kehotus on ajankohtainen myös meille täällä tänään.
- Toisaalta Jeesus jossain kohti moittii opetuslasten heikkoa uskoa ja vastaavasti kehuu mm. kanaanilaisen naisen ja roomalaisen sadanpäällikön uskon määrää. Näissä kohdissa on ymmärtääkseni kysymys uskosta, jonka kautta Jumala tekee asioita maan päällä. Ihmisellä voi siis olla vähäinen tai vahvempi usko Jumalan ajalliseen huolenpitoon. Ja tämä usko voi meissä kasvaa ja sitä myös Jumala tahtoo, siis sitä, että kaikessa turvaudumme häneen, joka voi meille kaiken antaa. Marssijärjestys on hyvin kuvattu vuorisaarnassa, jossa Jeesus puhuu murehtimisen tarpeettomuudesta:

Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?' Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan. Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa." (Matt. 6:31-34)

Miten tärkeässä asemassa tunteet ja kokemukset ovat uskonelämässasi? Miten ne ovat vaikuttaneet uskoosi?

Mitä mieltä olet opetuksesta, että uskon määrällä ei ole merkitystä pelastumisen kannalta mutta sillä on vaikutusta maallisen elämämme kannalta?

Mitä tarkoittaa käytännössä ja omassa elämässäsi em. Raamatun kohdassa kehotus: "etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan"

Usko ja teot? Miten usko näkyy käytännössä?

- Ensin tärkein asia: Teoillamme ei ole mitään tekemistä pelastuksen kanssa; emme voi pelastua omin ansioin tai suorituksin. Tekojen kautta pelastumisen tie on kyllä periaatteessa mahdollista täyttämällä koko laki mutta se ei ole mahdollista kenellekään ihmiselle. Se rima on niin korkealla, että jos sen yli yrittää hypätä tulee väistämättä limbo.
- Englantilainen Raamatun opettaja David Pawson sanoi pelastusta TV7:n Raamattu avautuu-saajassa käsitellessään: Me emme pelastu teoillamme eli hyvien tekojemme tähden, mutta pelastumme hyviä tekoja varten.

- Teot ovat siis seurausta uskosta, eivät sen edellytyksiä. Jaakobin kirjeessä sanotaan, että usko ilman siihen liittyviä ja siitä seuraavia tekoja on kuollutta ja hyödytöntä uskoa. Ymmärrän tämän niin, että lähimmäisiimme kannalta, joka ei mitenkään näy teoissamme on hyödytöntä. Käytännön teoissa usko tulee todeksi ja eläväksi. Uskovassa asuva Jumalan Henki saa aikaan hyviä tekoja eli Hengen hedelmiä. Niistä Arto puhuu ensi kerralla enemmän.
- Juuri päättyneellä Alfa-kurssilla pohdittiin viimeisenä iltana Marjutin johdolla sitä, onko kristillinen usko tylsää, valhetta vai merkityksetöntä. Aika moni sanoi, ettei se ole mitään näistä. Jäin sitten miettimään sitä, miten meistä uskovista näkyy ulospäin se, että usko on meille merkityksellistä? Miten usko ohjaa elämäämme ja valintojamme?
- Tässä olisi hyvä keskusteluaihe, mutta jätän se pohdittavaksi tuonne kahville ja messeihin.
- Usein meitä uskovia mitataan sen mukaan mitä me teemme, ikään kuin oletetaan, että meidän tulisi olla parempia ihmisiä kuin muut. Mutta eikö ateisteissa voi olla yhtä hyviä ihmisiä kuin kristityissäkin?
- Miten uskon tulisi näkyä arjen elämässä? Ajattelen yksinkertaisesti niin, että se näkyy ainakin suhtautumisessa muihin ihmisiin ja itseensä, suhtautumisessa elämään sekä valmiudessa kertoa uskostaan muille ja kutsua muitakin mukaan.
- Suhtautumisessa muihin ihmisiin lähtökohtana on rakkauden kaksoiskäskey, jossa meitä kehoitetaan rakastamaan lähimmäistämme niin kuin itseämme. Mikä on asenteeni muita ihmisiä kohtaan, erityisesti niitä, jotka eivät ole uskovia? Kunnioitanko minä heitä Jumalan luomina ja hänelle rakkaina, myötätunnosta, ei tuomiten. Olen usein miettinyt, että voi kun oppisi katsomaan ihmisiä niin kuin Jeesus katseli. Jumala haluaa muuttaa meitä ajattelemaan enemmän lähimmäisiämme ja vähemmän itseämme. Arjessa ihmisten auttaminen pienissä asioissa ilman pyytämistä voi joskus merkitä heille hyvin paljon ja jäädä pysyvästi mieleen.
- Miten suhtaudun itseeni? Hyväksynkö itseni Jumalan luomana sellaisena, kun olen ja millainen on itsetuntoni? Lepääkö se Jumalan armossa vai pitääkö minun suorittamalla ja pätemällä tai muulla tavalla hakea muiden ihmisten hyväksyntää ja arvostusta ihmisten silmissä vai tyydynkö vähempään. Tässä Paavali antaa hyvän ohjeen Roomalaiskirjeessä:

Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestensä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut. (Room 12:3-4)

- Miten suhtaudun elämään ja miten elän omaa arkeni? Onko elämä minulle lahja vai onko se taakka, jonka läpi pitää koettaa jotenkin selviytyä? Luotanko siihen, että Jumalan hyvä tahto elämässäni toteutuu, jos siihen luotan ja sitä pyydän, vaikka kaikki ei aina menekään omasta mielestäni ihan putkeen.
- Olen huomannut, että jonkinlainen elämän perusvirta opitaan usein jo kotoa ja se voi olla sävyiltään myönteinen, elämään toiveikkaasti ja myönteisesti suhtautuva. Se voi myös olla kielteinen ja raskas, elämä koetaan taakkana. Jeesus kehotti tuossa edellä seuraajaani olemaan murehtimatta mistään, sitä olen itsekin koettanut opetella vaihtelevalla menestyksellä. Paavali kehottaa Filippiläiskirjeessään:

Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä. Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi, ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. (Fil.4:4-7)

- Ohjaako uskoni valintojani ja ajankäyttöäni? Annanko aikaa Jumalalle rukouksessa ja Raamatun luvussa vai viekö some tai telkkarin urheiluhjelmat voiton? Vai meneekö työ tai jokin muu asia perheen edelle? Millä perusteella valitsen ehdokkaan, jota äänestän huomenna eduskuntavaaleissa: Tahdonko että Suomen eduskuntaan tulee kansanedustajia, joilla on kunnioitus Jumalaa kohtaan?
- Meidän uskovien tulisi olla valmiit kertomaan uskostamme silloin kun on sen paikka, jakamaan sitä hyvää eteenpäin mitä olemme saaneet. Tämä tehtävä on annettu lähetyuskäskyssä ja kaikki uskovat ovat siihen kutsutut, vaikka joillakin on erityinen evankelistan tehtävä tai virka. Jumala on luvannut antaa meille tulevaisuuden ja toivon ja sen toivon perustuksesta Pietari kehottaa kirjeessään meitä kertomaan:

Pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla. 1. Piet.3:15-16

Miten sinun elämässäsi näkyy se, että usko on sinulle merkityksellistä?

Miten usko vaikuttaa suhtautumiseesi muihin ihmisiin? Entä arjen valintoihisi?

Mihin asioihin nojaat itsetuntosi? Kuinka paljon muiden ihmisten mielipiteet vaikuttavat siihen, miten suhtaudut itseesi? Mitä voisi tarkoittaa ”arossa lepävä itsetunto”?

Millä periaatteilla käytät aikasi ja oletko tyytyväinen omaan ajankäyttöösi? Miten voisit parantaa omaa ajankäyttöäsi?

Miten suuri sija Jumalalla on arjen ajankäytössäsi? Millaisia säännöllisiä tapoja sinulla on rukoukseen tai Jumalan Sanan tutkimiseen?

Miten pysyä uskossa ja päästä perille?

- Paavali kuvaa uskovien elämää juoksukilpailuksi, jossa tärkeintä on päästä perille. Jos pääsemme armosta kerran perille Jeesuksen luokse ja pelastumme, olemme kaikki tuon juoksukilpailun voittajia. Tästä puhuu Heprealaiskirjeen 12. luvun ensimmäiset jakeet:

Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne. Hebr. 12:1-3.

- Paavali kuvaa näissä jakeissa Jeesusta uskon alkajaksi ja täyttäjäksi. Hän on ainut kestävä perusta uskolle. Jeesus on uskon alkaja ja lahjoittaja. Hän on myös uskon täyttäjä eli täydelliseksi tekijä. Jeesuksen sovitustyö on uskon täyttymys, hän sanoi viimeisinä sanoinaan ristillä ”Se on täytetty”. Me emme voi tehdä uskostamme täydellistä, mutta Jeesus tekee sen kerran täydelliseksi, kun saamme katsella häntä kasvoista kasvoihin.

- Kristityn vaellus ei ole pikajuoksua vaan pitkän matkan kestävyysjuoksua, jossa emme kuitenkaan kilpaile keskenämme emmekä juokse yksin vaan yhdessä porukassa. Meillä on ympärillämme ”suuri pilvi todistajia”. Ymmärrän, että tällä tarkoitetaan sekä niitä pyhiä, jotka ovat jo perillä ja juoksunsa juosseet, että koko nykyistä Kristuksen seurakuntaa, joka tukee vaellustamme. Ja me kukin voimme tukea sisaria ja veljiä heidän uskossaan.
- Meitä kehoitetaan kestävyYTEEN. KestävyYTEttä antaa se, että me katsomme Jeesukseen ja pannaan pois kaikki turhat huolet ja murheet, jotka painavat ja hidastavat juoksua. Pahin niistä on synti, joka tosiaan kietoo ja kahlitsee ja johon voi kompastua ja kaatua. Ja synneistä pääsee vain viemällä synnit ristin juurelle aina uudestaan ja uudestaan.
- Kenelle tahansa meistä voi tulla vaikeita aikoja, jolloin tekisi mieli jättää juoksu kesken. Tämä maailman saattaa myös houkutella keskeyttämään ja luopumaan uskosta. Tässä ajassa sen paine voi kasvaa, kun kristillistä uskoa ja vakaumusta kyseenalaistetaan yhä vahvemmin.
- Muistan kun olin tyttäreni Hilja-Marian kanssa pari vuotta sitten hiihdon MM-kisoissa Lahdessa ja katsottiin hiihtoja. Lopulta hän innostui oikein kannustamaan niitä, jotka olivat koko kisan viimeisiä mutta jatkoivat sinnikkäästi perille eivätkä keskeyttäneet. Tässä on myös uskossa kyse: Jatketaan sitkeästi ja kannustetaan toisiamme jatkamaan perille saakka, sijoituksesta ei ole väliä, tärkeää on se, ettei kukaan jää taipaleelle ja se, että voittaja on jo selvillä ja hän on Jeesus.
- Uskon kilpajuoksun palkintona on iankaikkinen elämä Jeesuksen yhteydessä. Eikö se ole sen arvoista, että jatketaan sinnikkäästi loppuun saakka. Ja jos sinä et ole vielä tälle matkalle lähtenyt on se tänäänkin mahdollista. Käänny Jeesuksen puoleen ja ota vastaan hänet elämäsi. Saat parhaan takuun, jonka voit elämäsi ikinä saada.

Mitä uskonelämässä merkitsee kestävyys?

Onko sinulla ollut uskovaelluksessai vaihteita, jossa uskosta luopuminen on ollut mielessäsi tai olet muuten kokenut uskossa elämisen raskaana?

Miksi Jeesus on uskon alkaja ja täyttäjä (eli täydelliseksi tekijä)?

Mitä arjen elämässä voisi tarkoittaa se, että kuljemme ”silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen”